

**Kirkeministeren (Povlsen):** De faldne Bemærkninger giver mig egentlig ikke Anledning til videre Udtalelser. Jeg har kun Grund til at takke for den Velvillie, Lovforslaget egentlig har mødt fra alle Sider. Striden her staaar jo om de periodiske Omvurderinger, og fra det konservative Folkepartis Side kan man ikke vente nogen Imødekommen, idet man her staaar stejlt i sin Modstand. Med Hensyn til Venstres Stilling maa jeg derimod sige, at jeg ved at høre den ærede Ordførers første Udtalelser fik glad Forventning i Retning af, at Venstre vilde gaa med til fortsat Omvurdering, idet den ærede Ordfører udtalte, at han var tilbøjelig til at mene, at Mindretallet i det andet Ting havde haft Ret. Det var en meget spagfærdig Bemærkning. Jeg maa beklage, at han derimod i sin sidste korte Replik udtalte sig noget bestemtere, idet han udtalte, at han ikke kunde gaa med til Princippet i de periodiske Omvurderinger. Men her er det, jeg bestemt maa hævde, at Venstre er gaaet med til Princippet, saa at det her ikke længere er noget Principsspørgsmaal, men i Virkeligheden er en stadig Vedholden ved et Standpunkt, som ikke længere indeholder noget principielt. Jeg kan ikke tro, at man kan blive staaende ved det; jeg tror, at naar man har sluppet Princippet — og det har man gjort —, bliver man absolut nødt til at gaa videre ifølge Konsekvensen.

Til det ærede 15de landstingsvalgte Medlem (Dalsgaard) maa jeg sige, at hans Bemærkninger vedrørende Beregningen af Renten tror jeg er fuldstændig rigtige. Jeg mener ogsaa, at det vil være rigtigt at gaa over til at lægge Kreditforeningsobligationernes Kurs til Grund, og jeg kan sige det saa meget mere, som jeg har gjort dette gennem administrative Foranstaltninger, som jeg har foretaget, hvor de Principper, der ligger til Grund for dette Lovforslag, er førte ud i Virkeligheden. Jeg har nemlig afstaaet Humble Præstegaard ovre paa Langeland efter disse Principper, og der har jeg netop lagt Østifternes Kreditforeningsobligationernes Kurs til Grund for Beregningen af Renten. Jeg tror, at det er fuldstændig rigtigt, og det ærede Medlem er jo ogsaa her en overordentlig kyndig Mand, men det vil man let kunne naa Enighed om.

Det ærede Medlem misforstod min Nikken, thi jeg mener, at Bestemmelsen i § 8 maa forstaas saaledes, som det ærede Medlem sidst udtalte sig: at Laanet maa kunne ventes amortiseret i Løbet af de 38 Aar.

Jeg tror ogsaa, det er rigtigt, at det ikke er fuldt klart udtrykt her i § 8, men det vil der let kunne naas Enighed om under Udvalgsbehandlingen. Trods Venstres Ordførers sidste Udtalelse, der jo noget svækkede mine gode Forventninger, maa jeg dog gaa til den Udvalgsbehandling, der nu forestaar, med Haabet om, at vi skal kunne enes om dette lille Skridt i den rigtige Retning, som man alle mener, det er. Men dertil mener jeg absolut hører ogsaa konsekvent Gennemførelsen af de periodiske Omvurderinger.

**Holdgaard:** Jeg vil kun gøre en kort Bemærkning til det ærede 9de Medlem for 5te Kreds (Bækgaard) i Anledning af, at han i sin Replik fastholdt, at Venstre ikke vilde gaa med til de periodiske Omvurderinger. Dertil vil jeg gerne sige, at jeg har dog endnu ikke helt opgivet Haabet, og jeg grunder det paa, at man før har set, at Venstre har bøjet sig og bevæget sig hen imod os. Naar man tænker paa Lovforslaget om Bortsalg af Jord i offentligt Eje, vilde Venstre til at begynde med heller ikke gaa ind paa de to Omvurderinger i Løbet af 10 Aar, og naar jeg erindrer, hvorledes Forholdet har været i det paagældende Udvalg: at da vi foreslog Byggelaan paa 9 000 Kr., foreslog Venstres Udvalgsmedlemmer Byggelaan paa 7 000 Kr., men nu er de kommet op paa de 9 000 Kr., som vi den Gang foreslog, saa giver det mig et begrundet Haab om, at vi nok skal blive enige i Udvalget; jeg har noget Haab om, at Venstre vil strække sig længere hen imod os endnu, men hvor lang Tid de skal have dertil, kan jeg ikke afgøre.

**Mads Jensen (Aale):** Det er til den ærede Ordfører for Venstre (Bækgaard), jeg gerne vil gøre et Par Bemærkninger. Den ærede Ordfører sagde, at der var udtalt en almindelig Tilfredshed med hans forhandlingsvillige Omtale af Lovforslaget, og det er rigtigt, at jeg udtalte min Tilfredshed. Det saa ud til, at den ærede Ordfører — og dermed gik jeg ud fra, at det gjaldt hele Partiet — vilde vise sig meget forhandlingsvillig for at faa Lovforslaget gennemført. Det bedrøvede mig derfor, at Ordføreren, da han atter havde Ordet, halede stærkt i Land ved Omtalen af de periodiske Omvurderinger. Det mindede mig om en Diskussion, jeg havde ude i Landet med et Medlem af det andet Ting af samme Parti. Han udtalte i sit Fore-